

[Minister Frode Jakobsen.]

trede alle Medlemmer af D. N. S. A. P., Vilfred Petersens Parti eller andre lignende Partier, for det fjerde tyske Krigsforbrydere, Folk, der havde benyttet en Krigsførelse, som ikke var i Overensstemmelse med Haager-Konventionen, og for det femte Folk, som man havde alvorlig Grund til at vente udsat for Selvtægt fra Befolkningens Side, selv om de ikke kunde henføres under nogen af de fire førstnævnte Kategorier. Med Hensyn til den tredje Gruppe, Medlemmerne af D. N. S. A. P., skal det bemærkes, at det at være Medlem af et nazistisk Parti heller ikke efter vor Opfattelse skulde være strafbart. Det skulde ikke være strafbart her i Landet at være i hvilken som helst Anskuelse, men vi regnede med, at Sandsynligheden for, at man havde gjort noget strafbart, naar man stod som Medlem af det Parti, var saa stor, at en Undersøgelse var en Nødvendighed. Arrestationsudvalget lod derfor udarbejde et Kartotek over disse 5 Kategorier, baseret paa alt det Materiale, som det var os muligt at fremskaffe, lige fra originale, nazistiske Kartoteker over S. A., S. S., Frikorps Danmark o. s. v., som man erobrede ved Angreb paa nazistiske Kontorer, til en systematisk Genrængning af de nazistiske Blade, „Fædrelandet“, „Nationalsocialisten“ o. s. v., en fuldstændig Kæmning for Navne. Opstillingen af dette Kartotek blev ledet af Professor ved Universitetet Carsten Høeg, som i overordentlig høj Grad fandt sagkyndig Bistand hos Politifolk, først og fremmest i Samarbejde med Kriminalassistent H. C. Andersen. Disse to, Professor Høeg og Kriminalassistent H. C. Andersen, har siden Foraaret 1945 selv fungeret som Medlemmer af Arrestationsudvalget. Det er et uhyre stort Arbejde, der er blevet ydet ved dette Kartoteksarbejde, under farlige og yderst vanskelige Forhold. Kartoteket rummede ved Landets Befrielse ikke mindre end 40 000 Navne. Dette betyder ikke, at man fra Arrestationsudvalgets Side tænkte sig at foretage et saadant Antal Arrestationer, men at 40 000 Navne var til Undersøgelse. Først naar der i Tidens Løb blev summeret tilstrækkeligt op om en Person, fik hans Kort det Mærke, et „R“, som betegnede, at han skulde arresteres.

Hvad angaar det andet Punkt, selve Interneringerne, var det Hensigten, at de skulde foregaa paa en saa formelt korrekt Maade som overhovedet muligt under de forhaandenværende Omstændigheder. Jeg maa her minde om, at Politiet paa det Tidspunkt var opløst, Landet stod uden Politi.

Men de danske Politifolk var gaaet under Jorden og havde for største Delens Vedkommende tilsluttet sig Frihedsbevægelsen og stillet sig under Frihedsraadets Ledelse. Parolen var derfor, at dette underjordiske Politi, saa vidt det overhovedet var muligt, skulde deltage ved alle Interneringer. Det underjordiske Politi var naturligvis ikke stærkt nok til alene at løse denne Opgave. Desuden lagde man netop fra Politiets Side uhyre megen Vægt paa, at Politiet ogsaa fik en Lejlighed til at deltage i den Befrielseskamp, vi paa det Tidspunkt alle sammen regnede med, paa lige Fod med alle andre Grupper. Aftalen var derfor, at Interneringerne saa vidt muligt skulde foretages af en Modstandsgruppe under Ledelse af en Politimand. Med Henblik paa Interneringerne, men ogsaa med Henblik paa selve Modstandskampen var vi derfor fra Frihedsraadets Side interesseret i Opbygningen af det illegale Politi som en samlet slagkraftig Styrke, der især kunde gøre Tjeneste ved disse for Politiet særlig nærliggende Opgaver, Interneringsopgaverne. Vi gik endog saa vidt, at vi forbød Modstandsgrupperne at optage Politifolk, der kom enkeltvis for at blive optaget rundt om i Grupperne, fordi det kunde modvirke Bestræbelserne for at skabe en samlet stærk Politistyrke. Planen var da, straks naar der blev Mulighed for det, at iværksætte Interneringsopgaverne, dog paa den Maade, at det blev slaaet fast, at Kampopgaver naturligvis altid maatte gaa forud for Arrestationsopgaver. Kun ved at slaa til øjeblikkeligt vilde det være muligt at forhindre Selvtægt, og det var hele Tiden det, der stod som et Hovedmotiv ved disse Interneringer. — Ogsaa Interneringsstederne blev forberedt af Modstandsbevægelsen. Dette kunde kun ske meget groft, og vor Plan blev i høj Grad ødelagt ved den Invasion af tyske Flygtninge, der kom i sidste Øjeblik.

Vi var hele Tiden klar over, at en Del formelle Lovovertrædelser var nødvendige: for det første, at andre end Politi kunde komme til at virke, og for det andet, at Grundlovens Bestemmelse om Forhør inden for 24 Timer ikke kunde overholdes. Disse Overtrædelser — hvis man vil kalde dem Overtrædelser — var uomgængelige paa Grund af det store Antal, der skulde interneres, og paa Grund af, at Politiets Organisation var slaaet i Stykker.

Vor Interneringsplan blev ogsaa før Befrielsen drøftet med de faa Repræsentanter for de politiske Partier, det paa det Tidspunkt var os muligt at forhandle med, og efter at der var blevet Enighed om Rege-